

Quotidiana Christiani Militis Tesseræ

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

20. Dies Maii. Sicut expirat corpus cùm animam emittit, ita expirat anima cùm Deum amittit. S. Augustinus Serm. de verb. Dom.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

20. DIES MAIL.

Sicut expirat corpus cum animam emittit, ita expirat anima cum Deum amittit. *S. Augustinus Serm. de verb. Dom.*

Peccatum I.
est mors
animæ.

Hic cæli, terræque, hinc hominum, an Angelorum expositus, ploratus, & suspiria, quibus animam deplorant expirantem. Quot sub culto, & formoso corpore, circumferunt animam quovis foediorem cadavere. Audi de animæ morte loquentem Augustinum. (a) *Quia pedibus ambulat, quia manibus contrectat, quia oculis videt, & audit auribus, officiis cæteris membrorum satis utitur, viventem putas. Vivit, sed corpus ejus, mortua est autem anima ejus, mortuum est quod melius est ejus, vivit habitaculum, mortuus est habitator.* Quid non agunt homines, ut conservent putidi corporis caducam vitam? Quid omittitur, quod posse credatur ad fovendam, ac retinendam hujusce cadaveris fugacissimam vitam conducere? aut quid alio usquam terrarum, ac gentium consilio movetur, excogitatur, suscipitur? huic tot myriades hominum in agris, in urbibus, in silvis, terra, mari, bello, pace, die, noctu adlaborant, sudant, moliuntur, dum animæ vitam vix curant, vix cogitant, vix occultâ sui recordatione mordentem sentiunt, audiunt monentem, tantopere interest vitæ tabifici corporis, tam nihil

(a) *Serm. 28. de verb. Apost.*

nihil vitæ æternæ mentis, Tanto illa honori, tanto hæc contemptui, & horrori. Pro putentis corporis quæ brevi occidet vita, tot &volvuntur, & revolvuntur spissa Hippocratis, & Galleni, & Avicennæ volumina, hinc tot conficiuntur pharmaca, hinc tot ubique gentium Medici, Chirurgi, pharmacopæi.

II. Nihil iudicio sensuum, execrabilius corpore, quod vita destituit, cum vitæ amissæ necessario succedat pondus inutile, cæcum, fœdum, immobile, sensu, actuque omni carens, pestilentem latâ putorem spargens, effluentibus virulentam in tabernis intestinis: huic te carcinomati tam abominando, si quis novus Prociustes jungat componens manibusque manus, atque oribus ora, quod tormenti genus hoc atrocius ducas, etsi duas horas tenent? Te verò, ah miser, quæ crudelitas detestabilior? horribiliori, fœdiorique mortuo, dies octo, menses, annum, & eo amplius stringit, & colligat, animæ inquam ictu mortifero confossæ: Quis eorum quotquot sunt hæcenus, vel functi, vel cæsi, semiustæ, semesa, putrefacta in acervum congesta cadavera, videre sustineat, ferreque ex iis circum latissimè grassantem camarinæ infamis colluviem, & contagem: at cum præstet una cunctis corporibus anima, hujus profectò mors deterior est per sese, ac visu fœdior, quàm omnium corporum. Hanc tamen proh nostra miseria! circumferamus, atque ô sensus sine sensu! Qui cadaver hominis in mensa, cui accumbimus, pati stomacho firmo, aut imaginati non possumus, animam in sinu portantes mortuam, & cadaverosam, edimus, bibimus, dormimus, in omne genus hilaritatis nos effundimus.

III. Ubi

III. Ubi jam post tantum malum, dolor de tanto malo? Tunè illum sapere contendes, qui cùm universam domum optima instructam supellectili, horrea frugibus completa, generosos in stabulis equos, armenta, greges, in prædam Vulcano cedere sicis oculis spectasset; ut primùm clausa vili caveâ rediit in memoriam philomela, cantu suo herum oblectare solita, tam demum illachrymari cœpit, & aviculæ jacturam deplorare, ad insipientium classem, nullus dubito, eum relegabis. Nam licet aures oblectet suavis philomelæ cantus, magnarum tamen possessionem opum quis non præferet? Et si alterutrius jacturam facere quis compelleretur, an non relictus arbitrio, tantâ animi promptitu line, lætitiæque eligeret levem unius aviculæ jacturam, quanta sollicitudine reformidaret fortunarum omnium everfionem? Sed heu quàm in alia quotidie studia abimus? Quomodo nos sapientes haberi volumus, quando vel morbi alicujus molestias, vel alicujus malignum dentem, vel adversum quemcumque alium casum flebilibus elegiis deploramus, & immanem illam atrocissimorum malorum acerbitatem quæ à peccato nostris capitibus imminet, negligimus, ridemus? Plangis quando Anima recessit à corpore; & rides, quando Deus recessit ab anima. Audiatur hîc vox Augustini: *Moritur corpus cùm recedit anima: moritur ergò anima si recedit Deus. Recedit anima, cùm corpus percutitur gladio, & putas quia non recedit Deus, cùm ipsa anima feritur perjurio?* Crede Poëta:

Peccat vix animus, mox cadit exanimis.